

delmaadige Surrogater. Det betragter jeg som noget dyrt kjøbt. Den meget ærede Minister gjør opmærksom paa, at, dersom vi høve Østetolden, vil Udlandet kaste sin Overproduktion af Ost ind, uden at vi have Leilighed til at gjøre Gjengjæld. Jeg har allerede svaret den høitærede Minister, at vi skulle ved Handelstraktater søge at bøde paa dette Forhold navnlig overfor den Stat, fra hvem en saadan Indførsel nærmest er at befrygte, fordi den ligger lige overfor Kjøbenhavn, nemlig Sverige. Endelig oplafede den meget ærede Minister det Spørgsmaal: Hvem kommer nu dette Lovforslag til Gode? At gaa i dette Diøblit ind paa en dybtgaaende Undersøgelse deraf efter Alt, hvad her er nyttet, vilde for en væsentlig Del føre til Gjentagelser, og jeg skal derfor kun kortelig sige, at, som dette Lovforslag foreligger for os, vil det komme Industrien til Gode paa de øvrige Samfundsklassers Bæstøtning og vil kun i ringe Grad komme Handel og Skibsfart til Gode, medens det netop er disse to Erhvervsgrene, som fortrinnsvis burde fremhjælpes gennem et Lovforslag, og man vil bevare det Forhold, at Agerbruget skal vedblive at skylde og skatte, for at de beskyttede Industrier kunne bestaa, for at ikke de Kapitaler, som ere anbragte deri, skulle gaa til Grunde, eller de store Værdier, som ere anbragte deri, skulle tabe deres Betydning. Jeg tror, at det er for en stor Del en Fiktion med disse Værdier; thi jeg betragter ikke det som nogen Værdi, der har nogen virkelig Værdi, naar den ikke selv er istand til at forrente sig, men Forrentningen maa tilskydes fra alle mulige Sider; dette er i Virkeligheden Forholdet ved disse beskyttede Værdier. At gaa dybere ind paa dette Spørgsmaal anser jeg, som sagt, for ufornuødent; thi vi agte, som sagt, ikke at gaa hovedfulds frem i saa Henseende, tvertimod vi agte ogsaa fra vor Side at gaa frem med al den Lempe og alt det Hensyn, som man paa nogen Maade kan kræve. Men vi agte heller ikke at gaa saa vidt, som man er gaaet fra anden Side, hvor man kræver den hidtidige Beskyttelse fuldt bevaret, ja, paa visse Punkter endog ogsaa forhøiet, idet man paa flere Punkter ikke engang har givet Nedsættelser til Gjengjæld for de Nedsættelser paa Raastoffer og Hjelpestoffer, som ere indførte i

Løven. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Sage) gjorde et Par Bemærkninger igaa, som jeg ikke kan undlade at tage til Gjenmøle imod, saa enig jeg end er i de allerfleste Punkter med det ærede Medlem. Det ærede Medlem bebreidede os fra vor Side, at vi indtog et ultreret Standpunkt ligesaa vel som Regjeringen, og han tilegnede sig den behagelige Stilling at være Mægler derimellem. Efter hvad jeg nylig udvilede, tror jeg, at det ærede Medlem ikke kan bekynde os for at indtage noget ultreret Standpunkt, naar vi langt fra gaa saa vidt i vore Krav til Nedsættelser uden Kompensation, som vi tidligere have gjort, og som vi mene, at Staten meget godt kunde taale, og naar vi ligeledes ligeoverfor Beskyttelsen langt fra stille os saa yderligt, som Folkethinget tidligere har stillet sig. Dernæst vendte det ærede Medlem sig særlig til Krigsskatten og vilde fra Krigsskatten undtage Brændevinsafgiften, idet han gjorde gjældende, at man, da man paalagde Brændevinsafgiften i 1863, havde gjort Regning paa et ligesaa stort Beløb i Indtægt, som Brændevinskatten nu indbringer, ja endogsaa paa et lidt større. Jeg tror, at han sagde, at man burde af Krigsskatten stryge ikke alene Brændevinsafgiften, men ogsaa 150,000 Kr. der udover, idet man havde gjort Regning paa et saa meget større Beløb i 1863, da man paalagde Brændevinskatten. Jeg skal nu for det Første gjøre opmærksom paa, at der eksisterer slet ingen Skat paa Brændevin her i Danmark. Der eksisterer en Skat paa Karrum, og det er altsaa kun en Beregning af samme Art som den, der foreligger for os her af, hvad der muligvis kan ventes at ville indkomme, som man har beraabt sig paa, og vil man saa give det ærede Medlem Ret i, at man gjorde dengang Regning paa, at der skulde indkomme Mere, end der er indkommet ved Brændevinsbeskættningen, maa jeg dog paa den anden Side gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at man saavel i 1863 som i 1864 gjorde Regning paa og maatte gjøre Regning paa, at der gennem Toldtarifen, gennem Toldbestemmelserne skulde indkomme langt, langt Mindre, end der senere er indkommet. Skulle vi regne os det til Gode paa den ene Side, som er indkommet for lidt i Brændevinskat, saa maa vi ogsaa paa den anden Side regne